

ἀγριόψωρα ἡ, Λεξ. Περίδ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *ψώρα*. Πβ. τὸ τοῦ Ἑσυχ. *ἀγριοψωρία*.

Ὁξεῖα, φοβερά ψώρα.

ἀγρίωμα τό, Ἡπ. Κέρκ. Πόντ. (Ὁφ.) Σίφν. *ἄγριωμα* Πελοπν. (Ἀρεόπ. Καρδαμ. Λακων.) *ἄγρωμα* Πελοπν. (Μάν.) *ἀγρίωμαν* Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) *ἄγρωμαν* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.) *ἄγρωμαν* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ρ. *ἀγριῶ*. Ὁ τύπ. *ἄγρωμα* προήλθεν ἐκ τοῦ *ἄγριωμα* κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Τόπος ἄγριος, χέρσος, πλήρης ἀγρίων χόρτων, κατάλληλος πρὸς βοσκήν ζώων Πελοπν. (Ἀρεόπ. Καρδαμ. Λακων. Μάν.) κ. ἀ.: *Τὸ χωράφι μου εἶναι ἄγριωμα* Λακων. *Τὰ πρόβατα τελειώσανε τὸ ἄγριωμα ποῦ βόσκανε* (ἔφαγαν ὅλα τὰ ἄγρια χόρτα τοῦ χέρσου τόπου) Καρδαμ. *Ἀπ' ἀρχὴν κ' ἔπαλα τὰ εἶχαμε τ' ἄγριώματα* (ἔπαλα = ἐκπαλαί) Μάν. Πβ. τὸ ἀρχ. ρ. *ἀγριῶ* ἐπὶ τόπου λεγόμενον, οἶον «ὁ τόπος ἀκάνθαις, βάτοις καὶ ἀρκεύθῳ ταπεινῇ καὶ σκολύμοις ἠγρίωτο» (ιδ. Θησαυρ. λ. *ἀγριόω*). Συνών. *ἀγριάδα* (I) 1, *ἀγρίδι* (I) 3. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀγριωμα* τοπων. Γύθ. β) Ἄκρον ἀγροῦ χέρσον Σίφν. 2) Ἑξαγρίωσις, ἐξερέθισις Ἡπ. Πόντ. (Κοτύωρ.): *Μ' ἔκαμε ἓνα ἄγριωμα τρομερὸ* Ἡπ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 3) Τὸ πτοεῖν τινα διὰ τοῦ ἐπισείειν φάσματα καὶ ὁ ἀπὸ τῶν φασμάτων φόβος καὶ δὴ ἐν νυκτὶ Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.): *Τ' ἄγρωμαν καλὸν κ' ἔν'* (δὲν εἶναι καλὸν) Τραπ. *Ἀς τ' ἄγρίωμαν κατ' ἔπαθεν κ' ἐρρώστεσεν* αὐτόθ. *Ἀγρίωμαν ντὸ ἔν' ἐγὼ κ' ἐξέρ' αἶτο* (ἐγὼ δὲν ἠξεύρω τί εἶναι φόβος ἐν ὥρᾳ νυκτός) Χαλδ. Πβ. *ἀγριώνω* 2.

ἀγριωμάδα ἡ, Σύμ. *ἀεργιωμάδα* Μεγίστ. *ἀαργιουμάδα* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγρίωμα*. Διὰ τοὺς τύπ. *ἀεργιωμάδα* καὶ *ἀαργιουμάδα* πβ. *ἀεργιος* καὶ *ἀαργιους* παρὰ τὸ *ἄγριος*.

1) Ἀγριότης, ἔκφρασις προσώπου ἐμφαίνουσα ἀγριότητα Λυκ. (Λιβύσσ.) Σύμ.: *Ἀγριωμάδαν ποῦ τὴν ἔχει!* Σύμ. Συνών. *ἀγριάδα* (II) 1, *ἀγριωμάρα*. 2) Ἐπὶ τοῦ ἀνέμου, σφοδρότης, σφοδρὰ πνοὴ Μεγίστ.

ἀγριωμάρα ἡ, ἀμάρτ. *ἀγριουμάρα* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγρίωμα*.

1) Ἀγριότης, ἀγρία ἔκφρασις προσώπου: *Ἐχει νὰ ἀγριουμάρα 'ς τὰ μάτια τ'.* 2) Σκαιότης, βανασότης: *Μὴ τ'ς ἀγριουμάρις τ'ς θ' κές σ' δὲ σκιάζουμι 'γὼ* (τ'ς θ' κές σ' = τοῖς δικές σου). Συνών. ιδ. ἐν λ. *ἀγριωμάδα* 1.

ἀγριωνας ὁ, Αἴγιν.

Ἵσως ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος*.

Τὸ φυτὸν *ἀγριάδα* (I) 5, δ ιδ. [**]

ἀγριώνω Λαρδαν. Ζάκ. Ἡπ. — Λεξ. Περίδ. κ. ἀ. *ἀγριγώνω* Πόντ. (Κερασ.) *ἀγρώνω* Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) *ἀγρώνω* Πόντ. (Τραπ. κ. ἀ.) *ἀργώνω* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) *ἀρκών-νω* Κύπρ. Μέσ. *ἀγρεῖμαι* Πόντ. (Χαλδ. κ. ἀ.)

Τὸ ἀρχ. ρ. *ἀγριῶ*. Ὁ τύπ. *ἀγριώνω* ἤδη παρὰ Διγεν. Ἀκρίτ. στ. 2745 (ἐκδ. SLambros 223). Διὰ τὸν τύπ. *ἀρκών-νω* πβ. τὸ μεσν. *ἀγριώννω* ἐν Stud. Bizant. 2 (1927) 275.

1) Μετβ. ἔξαγριῶ, παροξύνω, ἐρεθίζω Ἡπ. Κύπρ. Πόντ. (Κοτύωρ.): Ἀσμ.

Ποῦ τοῦ 'γροικᾷ ὁ Διενῆς ἀρκώθην τὸ' ἐθυμώθην

Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Διγεν. Ἀκρίτ. ἐνθ' ἀν. «τοῦτα πεν καὶ τὸ ἄλογο ἀγριώνει καὶ λαλεῖ το». Καὶ ἀμτβ. ἔξαγριοῦμαι, παροξύνομαι, ἐρεθίζομαι Λαρδαν. Ἡπ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ. ἀ.): *Ὁ δεῖνα δσον πάει ἀγρώνει Οἶν.*

2) Προξενῶ φόβον μάλιστα εἰς μικρὰ παιδιά διὰ φωνῶν ἢ ἐπισείων φάσματα Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): *Ντ' ἀγρώνεις τὸ μωρόν;* (διατί τρομάζεις τὸ νήπιον; Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου εἰς τὸ *ἀγρώνεις* διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν *ντό*;) Κερασ. *Ἐξ' σκοτία ἐν' καὶ ἀργοῦμαι* (ἔξω εἶναι σκότος καὶ φοβοῦμαι) Κοτύωρ. *Μαναχὸς ἐπέμ' να 'ς σ' ὁσπίτ' κὶ ἀγρεῖμαι* (μόνος ἀπέμεινα εἰς τὸ σπῖτι καὶ φοβοῦμαι) Χαλδ. *Νύχτα ἔτον κ' ἐργῶθα* (ἦτο νύξ καὶ κατελήφθη ὑπὸ φόβου) Κοτύωρ.

ἀγριωπὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.) Σίφν. κ. ἀ. — Λεξ. Περίδ. *ἀγριουπὸς* Σκόπ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἀγριωπὸς*. Περί τῶν εἰς -ωπὸς ἐπιθ. ιδ. ΓΧατζιδ. MNE 2,456.

1) Ὁ ἔχων ἀγρίαν ὄψιν, ὁ ἄγριος Σκόπ. κ. ἀ. — Λεξ. Περίδ.: *Κοῖτα ἀγριουπὰ μάτια ἀπῶχει αὐτὸς δάς!* Σκόπ. Ἡ σημ. καὶ παρ' ἀρχ. Πβ. Εὐριπ. Ἡρ. Μαινόμε. 990 «ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος» καὶ Βάκχ. 542 «ἀγριωπὸν τέρας». 2) Ὁ ἀγρίαν πὺξ ἔχων τὴν ὄψιν, ὁ ὀλίγον ἄγριος (πβ. διὰ τὴν σημ. *ξανθωπὸς* = ὀλίγον ξανθός, *κοκκινωπὸς* = ὀλίγον κόκκινος κλπ.) Πελοπν. (Λακων.) Σίφν.

ἀγριωσι ἡ, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ρ. *ἀγριῶ*.

Τὸ σύνολον τῶν ἀγρίων χόρτων τοῦ ἀγροῦ: *Τὸ χωράφι ἔχει ἀγριωσι πολλή.* Πβ. *ἀγρίωμα* 1.

ἀγριωσύνη ἡ, Λεξ. Περίδ. *ἀγριουσύνη* Μακεδ. (Πάγγ.) *ἀγριουσύν'* Θεσσ. Μακεδ. (Κοζ. Σαμάρ. Χαλκιδ.) *ἀγρουσύν'* Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος*.

Ἀγριότης ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.

Πιριστιρσούδα μ' ὁμουργη κὶ χαμαῖδὴ τρυγὸνα

ρῖξι τὴν ἀγριουσύνη σου κ' ἔλα 'ς τὰ γόνατά μου

Πάγγ.

ἀγριωτὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀγρωτὸς* Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωτὸς, δι' ἣν πβ. *ἀβραστωτὸς* ἐκ τοῦ *ἀβραστος*, *ἀγαθωτὸς* ἐκ τοῦ *ἀγαθός* κττ.

Ὁ ὑπὸ τι ἄγριος, ὁ ὀλίγον ἄγριος.

ἀγροαλίνα ἡ, Κάσ.

Ἀγνώστου ἐτύμ.

Ἀράχνη τῶν ἀγρῶν.

ἀγροζημία ἡ, λόγ. κοιν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀγρός* καὶ *ζημία*.

Ἡ βλάβη ἢ προσγινομένη εἰς τοὺς ἀγροὺς ἢ τὰς ἀμπέλους ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ζώων λόγ. κοιν.: *Μᾶς ἀφάνισαν οἱ ἀγροζημίες!* Πελοπν.

